
INFORMATOR

**DLA OSÓB
DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ
W RODZINIE**

I. Informacje ogólne

1. Wstęp

Przemoc w rodzinie w wielu środowiskach niestety nadal traktowana jest jako temat wstydlivy, upokarzający, a informacje o tym zjawisku nie opuszczają „czterech ścian mieszkań”, w których często dochodzi do dramatów.

Jednak od kilku lat rzeczywistość w tym zakresie zmienia się; wprowadzono nowe narzędzia prawne i procedury zmierzające do skuteczniejszej ochrony osób dotkniętych przemocą w rodzinie, dzięki kampaniom społecznym zwiększa się świadomość społeczna, a przeprowadzane szkolenia podnoszą profesjonalizm służb odpowiedzialnych za walkę z tym zjawiskiem.

Najwyższy czas, aby przezwyciężyć własne obawy i strach przed zmianami. Wystarczy tylko podjąć kilka pierwszych kroków, a resztą zajmą się odpowiednie służby i organy, które czekają na właściwy sygnał. Specjalnie utworzone zespoły interdyscyplinarne i grupy robocze w gminach opracują indywidualny plan pomocy, a współpracujące ze sobą służby podejmą odpowiednie działania, aby wyeliminować przemoc i przynieść niezbędną pomoc.

Należy pamiętać, że bez powiadomienia służb lub właściwych organów oraz dalszej współpracy z nimi, przeciwdziałanie przemocy w rodzinie jest znacznie utrudnione.

Przemocy w rodzinie, niezależnie jaką formę przybiera, nic nie usprawiedliwia!

Trzeba poznać swoje prawa, wyjść z cienia i pozwolić sobie pomóc!

2. Przemoc w rodzinie – definicja, osoby dotknięte przemocą i jej formy

Przemoc w rodzinie została zdefiniowana w art. 2 pkt 2 ustawy o *przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*¹. Zgodnie z tą definicją:

¹ Wszystkie podawane w Informatorze zaktualizowane akty prawne wraz z ich danymi promulgacyjnymi znajdują się m.in. na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości: <http://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/przeciwdzialanie-przemocy-w-rodzinie/akty-prawne-i-inne-dokumenty/>.

Przemoc w rodzinie – to wszystkie jednorazowe lub powtarzające się działania lub zaniechania osoby najbliższej, wspólnie zamieszkującej lub gospodarującej, zmuszające Cię do zachowań wbrew Twojej woli, w szczególności narażające Cię na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające Twoją godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na Twoim zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne.

Osobą dotkniętą przemocą w rodzinie może być każdy!, a w szczególności:

- współmałżonkowie,
- partnerzy w związkach nieformalnych,
- dzieci,
- osoby starsze,
- osoby niepełnosprawne.

Najczęstsze formy przemocy w rodzinie to:

Przemoc fizyczna, np. bicie, popychanie, szarpanie, kopanie, duszenie, policzkowanie.

Przemoc psychiczna, np. obrażanie, wyzywanie, wyśmiewanie, szydzenie, okazywanie braku szacunku, poniżanie w obecności innych osób, kontrolowanie i ograniczanie kontaktu z bliskimi, poddawanie stałej krytyce.

Przemoc seksualna, np. wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych zachowań seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi.

Inny rodzaj zachowań, np. zmuszanie do oddawania uzyskiwanych środków finansowych, uniemożliwienie podjęcia pracy, niezaspakajanie podstawowych potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demoloowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności bądź wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków.

Pamiętaj!

Jeśli chociażby raz w rodzinie pojawiły się zachowania przemocowe wobec Ciebie lub wobec dzieci – **zareaguj**, nie pozwól, by się one powtórzyły.

Przemoc w rodzinie **nie jest zjawiskiem jednostajnym** i najczęściej przechodzi ona różne fazy, od narastającego napięcia i agresji, najczęściej słownej, ze strony osoby najbliższej, poprzez przemoc fizyczną, często i psychiczną, do okresu spokoju, tzw. fazy „miodowego miesiąca”, po której cykl zwykle się powtarza, choć spokojniejsze okresy pojawiają się coraz rzadziej.

Nie czekaj więc na rozwój sytuacji!

Gdy doznajesz przemocy w rodzinie najpierw możesz poszukać wsparcia u zaufanej osoby (matki, ojca, innego członka rodziny, przyjaciela) lub skorzystaj z pomocy organizacji pozarządowych, np. posiadających infolinię (patrz niżej). Zrób to – opowiedz o tym co się stało, zapytaj o radę. Może się okazać, że podzielenie się przeżyciami pomoże Ci obiektywnie ocenić sytuację, poczuć ulgę, a przede wszystkim podjąć decyzję, co do dalszego postępowania.

3. Pierwsze kroki – pierwsza pomoc

Powiadom służby!

Jeśli nie masz zaufanej osoby, którą możesz poprosić o pomoc, bądź okazała ona niezrozumienie lub zbagatelizowała problem, zwróć się o pomoc do właściwych służb, czy też organizacji świadczących pomoc pokrzywdzonym przemocą w rodzinie.

Pamiętaj!

Prawo zabrania stosowania przemocy i krzywdzenia swoich bliskich – to przestępstwo, ścigane przepisami Kodeksu karnego. Jeśli Ty lub ktoś z Twojej rodziny jest ofiarą przemocy ze strony osoby najbliższej, nie wstydź się prosić o pomoc. Prawo stoi po Twojej stronie.

W przypadkach przejawów przemocy w rodzinie i zagrożenia bezpieczeństwa Twojego lub dzieci – bezwzględnie powiadom Policję (997 lub 112) lub zawiadom prokuraturę².

Szybka reakcja umożliwi zapewnienie Tobie oraz Twoim bliskim ochrony, wszczęcie odpowiednich procedur oraz zabezpieczenie dowodów zdarzenia.

² Wykaz jednostek powszechnych prokuratury jest dostępny na stronie internetowej Prokuratury Generalnej (Biuletyn informacji publicznej) <http://www.pg.gov.pl/bip/> w zakładce „jednostki podległe”.

W razie doznania obrażeń ciała powiadom Pogotowie ratunkowe (999 lub 112)

Jeśli doznałaś/eś obrażeń ciała, nie zwlekaj! powiadom Pogotowie ratunkowe lub zwróć się jak najszybciej do lekarza w celu udzielenia Ci pomocy. Pamiętaj, że możesz, a nawet powinnaś/eś domagać się **wystawienia bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego**³ o przyczynach i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie. Zgłoszenie żądania wystawienia takiego zaświadczenia nie naraża Cię na koszty, albowiem wystawienie zaświadczenia jest bezpłatne. Uzyskanie takiego zaświadczenia jest ważne, bo stanowi dowód przeciwko sprawcy i w przypadku wszczęcia postępowania karnego zostanie w nim wykorzystane.

Jeśli potrzebujesz rozmowy, bezpłatnej porady prawnej, wsparcia psychologicznego, informacji o miejscach pomocy w Twojej najbliższej okolicy, zadzwoń pod numer

Ogólnopolskiego Telefonu dla Ofiar Przemocy w Rodzinie
„Niebieska Linia” 801-12-00-02

Jeśli doznałaś/eś aktów przemocy ze strony osoby najbliższej lub jesteś narażona/y na doznanie takich aktów w przyszłości, możesz zwrócić się również o pomoc do licznych placówek pomocowych działających na Twoim terenie. Placówki te świadczą pomoc prawną, psychologiczną, a w niektórych przypadkach również socjalną⁴.

Poniżej przedstawiono nazwy instytucji i organizacji, do których można zwrócić się po pomoc:

- **Ośrodki pomocy społecznej** – pomogą Ci w sprawach społecznych, bytowych i prawnych.
- **Powiatowe centra pomocy rodzinie** – pomogą Ci w zakresie prawnym, socjalnym, terapeutycznym lub udzielą informacji na temat instytucji świadczących taką pomoc w Twojej miejscowości.
- **Ośrodki interwencji kryzysowej** – zapewnią schronienie Tobie i Twojej rodzinie, udzielą Ci pomocy i wsparcia w przezwyciężeniu sytuacji kryzysowej, a także opracują plan pomocy.

Wykazy jednostek specjalistycznego poradnictwa znajdują się na stronach internetowych każdego z 16 urzędów wojewódzkich lub zebrane na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości (bezpośrednie linki do wykazów umieszczonych na stronach Internetowych urzędów wojewódzkich): <http://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/przeciwdzialanie-przemocy-w-rodzinie/placowki-swiadcza-pomoc/>.

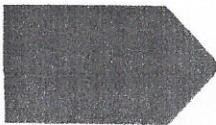
- **Ośrodki wsparcia** – zapewnią schronienie Tobie i Twojej rodzinie, udzielą Ci pomocy i wsparcia w przezwyciężeniu sytuacji kryzysowej.
- **Specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie** – zapewnią bezpłatne schronienie Tobie i Twojej rodzinie udzielą Ci specjalistycznej pomocy, w tym: pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej, terapeutycznej i medycznej, wsparcia w przezwyciężeniu sytuacji kryzysowej, a także opracują plan pomocy.
- **Prokuratura, Policja** – organy, do których możesz złożyć zawiadomienie o przestępstwie popełnionym na Twoją szkodę lub na szkodę Twoich bliskich i uzyskać informacje o dalszym toku postępowania.
- **Sąd rodzinny i opiekuńczy** – możesz tam złożyć pozew w sprawach rodzinnych lub wniosek dotyczący spraw opiekuńczych Twoich dzieci.
- **Ochrona zdrowia** – w placówkach medycznych możesz uzyskać zaświadczenie lekarskie o doznanych obrażeniach, poprosić o pomoc lekarską, spytać o adresy specjalistycznych poradni lekarskich.
- **Komisje rozwiązywania problemów alkoholowych** – jeśli przemocy w Twoim domu towarzyszy picie alkoholu, możesz zwrócić się do nich z wnioskiem o skierowanie sprawcy przemocy na leczenie odwykowe lub uzyskać inną pomoc związaną z nadużywaniem przez niego alkoholu.

W ramach utworzonej przez Ministerstwo Sprawiedliwości „Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw”, działa aktualnie 15

Ośrodków Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem

które świadczą m.in. nieodpłatną pomoc prawną oraz psychologiczną. Część z Ośrodków utworzyła już filie oraz punkty pomocy, do których pokrzywdzeni mogą zgłosić się po poradę; w sumie jest już 51 takich miejsc w całym kraju⁵. Wyżej wymienione Ośrodki prowadzone są przez orga-

⁵ Aktualny wykaz Ośrodków Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przemocą w Rodzinie a także Specjalistycznych Ośrodków Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie znajduje się na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości: <http://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/przeciwdzialanie-przemocy-w-rodzinie/placowki-swiadcza-pomoc/> oraz <http://www.mpips.gov.pl/przemoc-w-rodzinie/baza-teleadresowa/>.

nizacje pozarządowe, z których część świadczy bardziej rozbudowane usługi np. prowadzi całodobowe placówki z miejscami noclegowymi.

Najszerszą i specjalistyczną ofertę pomocową dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie posiadają wspomniane powyżej

Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie

Na terenie kraju funkcjonuje 35 Specjalistycznych Ośrodków Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie. Prowadzenie ww. ośrodków jest zadaniem zleconym samorządom powiatowym, a środki finansowe na ich utrzymanie zapewnia budżet państwa.

Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie są szczególnym rodzajem placówek pomocowych, których celem jest niesienie pomocy osobom pokrzywdzonym przemocą w rodzinie, w tym zapewnienie im bezpiecznego schronienia, Ośrodki te świadczą kompleksową pomoc m.in. prawną, psychologiczną, medyczną, socjalną, a także poradnictwo w powyższym zakresie.

Na wstępnym etapie, a zatem zaraz po zgłoszeniu się osoby dotkniętej przemocą w rodzinie do ośrodka, może być jej udzielona następująca pomoc **w zakresie interwencyjnym**:

- a) zapewnienie osobie oraz dzieciom pozostającym pod jej opieką schronienia, bez skierowania i bez względu na dochód, przez okres do trzech miesięcy z możliwością przedłużenia w przypadkach uzasadnionych sytuacją tej osoby;
- b) ochrona przed osobą stosującą przemoc w rodzinie;
- c) udzielenie natychmiastowej pomocy psychologicznej i prawnej oraz zorganizowanie niezwłocznie dostępu do pomocy medycznej w przypadku, gdy wymaga tego stan zdrowia osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- d) rozpoznanie sytuacji osoby i ocenę ryzyka w zakresie zagrożenia jej bezpieczeństwa lub dzieci pozostających pod jej opieką.

Standard podstawowych usług świadczonych przez taki ośrodek obejmuje ponadto⁶:

⁶ Standard określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011 roku w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, kwalifikacji osób zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływania korekcyjno-edukacyjne (Dz.U. Nr 50, poz. 259).

w zakresie terapeutyczno-wspomagającym:

- a) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- b) opracowanie indywidualnego planu pomocy ofierze przemocy w rodzinie uwzględniającego: potrzeby, cele, metody i czas pomocy;
- c) udzielanie poradnictwa: medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego;
- d) prowadzenie grup wsparcia lub grup terapeutycznych dla ofiar przemocy w rodzinie;
- e) prowadzenie terapii indywidualnej ukierunkowanej na wsparcie ofiary przemocy w rodzinie oraz nabycie umiejętności ochrony przed osobą stosującą przemoc w rodzinie;
- f) zapewnienie dostępu do pomocy medycznej;
- g) ocenę sytuacji dzieci na podstawie przeprowadzonego w tej rodzinie rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w art. 107 ustawy o pomocy społecznej i udzielanie im wsparcia lub pomocy psychologicznej oraz specjalistycznej pomocy socjoterapeutycznej i terapeutycznej;
- h) udzielanie konsultacji wychowawczych;

w zakresie potrzeb bytowych zapewnienie:

- a) całodobowego okresowego pobytu dla nie więcej niż trzydziestu osób, z zastrzeżeniem, że liczba ta może ulec zwiększeniu, zależnie od możliwości lokalowych specjalistycznego ośrodka wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie oraz po uzyskaniu zgody organu prowadzącego;
- b) pomieszczeń do spania przeznaczonych maksymalnie dla pięciu osób, z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej ofiary przemocy w rodzinie;
- c) wspólnego pomieszczenia do pobytu dziennego z miejscem zabaw dla dzieci i miejsca do nauki;
- d) ogólnodostępnych łazienek, wyposażonych w sposób umożliwiający korzystanie zarówno przez osoby dorosłe, jak i dzieci, odpowiednio jedna łazienka na pięć osób;
- e) miejsca do prania i suszenia;
- f) ogólnodostępnej kuchni;
- g) wyżywienia, odzieży i obuwia (dostępność uzależniona jest od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej określonego w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej, aktualnie – 542,00 zł);

-
- h) środków higieny osobistej i środków czystości (dostępność uzależniona jest od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej określonego w art. 8 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, aktualnie – 542,00 zł).

Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie spełniają bardzo ważną funkcję w udzielaniu kompleksowej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie. Są to placówki, w których zatrudniona jest wyspecjalizowana kadra mająca duże doświadczenie w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz wdrażania nowatorskich rozwiązań w zakresie pracy z ofiarami przemocy w rodzinie. Działalność ośrodków jest wielowymiarowa i nastawiona na udzielanie profesjonalnej pomocy.

4. Uprawnienia osoby doznającej przemocy w rodzinie, wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Nr 180, poz. 1493, z późn. zm.) nakłada na wszystkie szczeble samorządu terytorialnego (gminy, powiaty, samorząd województwa, wojewodę) ale również na administrację rządową bardzo ważne zadania mające na celu zbudowanie spójnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie kraju.

Realizacja poszczególnych zadań ma na celu między innymi wdrażanie w środowisku lokalnym działań profilaktycznych zapobiegających zjawisku przemocy w rodzinie ale przede wszystkim udzielanie wyspecjalizowanej pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie oraz podejmowanie działań zmierzających do zmiany postaw i zachowań osób stosujących przemoc w rodzinie.

Pamiętaj!

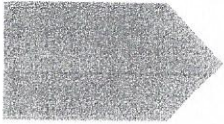
Prawo jest Twoim sprzymierzeńcem.
Daje Ci możliwość skorzystania z bezpłatnej pomocy.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

- poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego;

- interwencji kryzysowej i wsparcia;
- ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez umożliwienie osobom stosującym przemoc w rodzinie korzystania ze wspólnie zajmowanego z innymi członkami rodziny mieszkania oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby pokrzywdzonej;
- zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie;
- ■ zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, która nie ma tytułu prawnego do zajmowanego wspólnie ze sprawcą przemocy lokalu, pomocy w uzyskaniu mieszkania.

II. Procedura „Niebieskie Karty”

W dniu 18 października 2011 roku weszła w życie unowocześniona procedura pod nazwą „Niebieskie Karty”. Procedura przewiduje ścisłą współpracę służb realizujących zadania dotyczące przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Jej celem jest zapobiegnięcie dalszemu stosowaniu przemocy w rodzinie oraz zrealizowanie indywidualnego planu pomocy.

1. Wstęp

- Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A”⁷. Kartę wypełnia przedstawiciel właściwej służby, gdy w toku prowadzonych czynności służbowych poweźmie podejrzenie o stosowaniu przemocy w rodzinie. Do wypełniania formularza „Niebieska Karta – A” są zobowiązani: Policjant, przedstawiciel jednostki organizacyjnej pomocy społecznej – pracownik socjalny, przedstawiciel ochrony zdrowia – lekarz, pielęgniarka, ratownik medyczny, przedstawiciel oświaty – nauczyciel, przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych. Wszczęcie procedury nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.

Procedura przewiduje dwuetapowy udział osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, gdzie pierwszy etap, to zetknięcie z przedstawicielami w/w służb, którzy będą zobowiązani wypełnić formularz „Niebieska Karta – A” (zob. niżej), a drugi etap to zaproszenie przez zespół interdyscyplinarny bądź grupę roboczą na spotkanie i wspólne omówienie dalszych, zintegrowanych działań pomocowych.

⁷ Wzory wszystkich formularzy z procedury „Niebieskie Karty” są dostępne na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości <http://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/przeciwdzialanie-przemocy-w-rodzinie/akty-prawne-i-inne-dokumenty>, a także zamieszczone na płycie CD, dołączonej do Informatora – zob. załącznik nr 1 – Niebieska Karta – A.

2. Etap I Procedury

Zetknięcie się z przedstawicielem służb może nastąpić w różny sposób. Najczęściej będą to interwencje Policji (np. z uwagi na zgłoszenie telefoniczne), wizyta u lekarza z obrażeniami ciała, poinformowanie pracownika socjalnego o doznawaniu przemocy w rodzinie podczas przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego, spotkanie dziecka z pedagogiem w szkole, poinformowanie nauczyciela, zgłoszenie się o pomoc do gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych etc.

Każda z tych służb ma kilka podstawowych obowiązków, w zależności od specyfiki jej zadań. Generalnie, przy pierwszym spotkaniu, oprócz działań interwencyjnych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, przedstawiciele służb wszczynają procedurę poprzez wypełnienie, zazwyczaj w obecności takiej osoby formularza „Niebieska Karta – A”, służącego zebraniu niezbędnych informacji o okolicznościach zdarzenia. Formularz gromadzi m.in. dane osobowe osoby doznającej przemocy w rodzinie oraz osoby stosującej przemoc w rodzinie, formy stosowanej przemocy, opisu miejsca zdarzenia, okresu trwania sytuacji przemocowych, świadków przemocy w rodzinie, podejmowanych wcześniej działań mających na celu zgłoszenie przemocy w rodzinie etc.

Rozmowę z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie, przeprowadza się w warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi i poszanowanie godności tej osoby oraz zapewniających jej bezpieczeństwo.

Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, przekazuje się pouczenie, stanowiące formularz „Niebieska Karta – B”⁸.

Jeżeli osobą dotkniętą przemocą w rodzinie, jest dziecko, pouczenie przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu albo osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie. Pouczenia nie przekazuje się osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie.

3. Obowiązki przedstawicieli poszczególnych służb

a. Obowiązki funkcjonariusza Policji

W ramach procedury funkcjonariusz Policji:

- 1) udziela osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, niezbędnej pomocy, w tym udziela pierwszej pomocy;
- 2) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 3) podejmuje, w razie potrzeby, inne niezbędne czynności zapewniające ochronę życia, zdrowia i mienia osób dotkniętych przemocą w rodzinie, włącznie z zastosowaniem na podstawie odrębnych przepisów w stosunku do sprawcy przemocy w rodzinie, środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania;
- 4) przeprowadza, o ile jest to możliwe, ze sprawcą przemocy w rodzinie, rozmowę, w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą, albo nad dzieckiem lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, oraz wzywa tego sprawcę do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego;
- 5) przeprowadza na miejscu zdarzenia, w przypadkach niecierpiących zwłoki, czynności procesowe w niezbędnym zakresie, w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa;
- 6) podejmuje działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w rodzinie, w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb określonych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą (te zadania będzie realizował zwykle dzielnicowy).

Dodatkowo, funkcjonariusz Policji ma obowiązek:

- przekazania w trakcie interwencji informacji o interweniujących policjantach (stopień, imię i nazwisko oraz numer identyfikacyjny policjantów, nazwa i siedziba jednostki, w której pełnią służbę);
- późniejszego przekazania, na wniosek sądu lub prokuratury, dokumentacji policyjnej jako dowodów w postępowaniu;
- uczestniczenia, na wezwanie sądu, jako świadek w sprawie karnej.

Jeżeli podczas interwencji nie ma możliwości wypełnienia formularza „Niebieska Karta – A” w całości, niektóre części mogą zostać uzupełnione później przez dzielnicowego, np. podczas kolejnej wizyty, przy czym wówczas również w obecności osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.

b. Obowiązki pracownika socjalnego

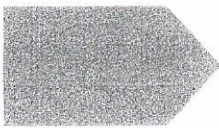
W ramach procedury pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej:

- 1) diagnozuje sytuację i potrzeby osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 2) udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
 - b) formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc,
 - c) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 3) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 4) zapewnia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 5) może prowadzić rozmowy ze sprawcą przemocy w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

c. Obowiązki przedstawiciela gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych

W ramach procedury przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych ma podobne obowiązki jak pracownik socjalny, za wyjątkiem zapewnienia schronienia w całodobowej placówce świadczącej pomoc.

d. Obowiązki przedstawiciela ochrony zdrowia

W ramach procedury przedstawiciel ochrony zdrowia (lekarz, pielęgniarka, położna i ratownik medyczny) każdorazowo udziela osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, informacji o możliwościach uzyskania pomocy i wsparcia oraz o uprawnieniu do uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego o ustaleniu przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie.

e. Obowiązki przedstawiciela oświaty

W ramach procedury przedstawiciel oświaty (nauczyciel, pedagog szkolny):

- 1) udziela kompleksowych informacji o:
 - a) możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie;
 - b) możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 2) organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby dotkniętej przemocą w rodzinie;
- 3) może prowadzić rozmowy ze sprawcą przemocy w rodzinie na temat konsekwencji stosowania przemocy oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie;
- 4) diagnozuje sytuację i potrzeby osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, w tym w szczególności dzieci;
- 5) udziela kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie, w tym o formach pomocy dzieciom świadczonych przez instytucje i podmioty w zakresie specjalistycznej pomocy na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

Przedstawiciele tych podmiotów realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego.

Przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego jest zobowiązany niezwłocznie po otrzymaniu formularza „Niebieska Karta – A” do zwołania posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej celem jak najszybszego udzielenia pomocy osobie doznającej przemocy w rodzinie oraz do podjęcia stosownych działań w stosunku do osoby stosującej przemoc w rodzinie.

4. Etap II Procedury

Osobę dotkniętą przemocą w rodzinie zaprasza się następnie na posiedzenie zespołu interdyscyplinarnego bądź grupy roboczej, z siedzibą znajdującą się zazwyczaj przy Ośrodku Pomocy Społecznej.

a. Zespół interdyscyplinarny

Działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie podejmuje gmina, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym.

Zespół interdyscyplinarny, składa się z przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych, kuratorów sądowych, a czasami prokuratorów oraz przedstawicieli podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań w/w podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

b. Grupa robocza

Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.

W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia. W skład grup roboczych mogą wchodzić także kuratorzy sądowi, a także przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Do zadań grup roboczych należy, w szczególności:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie;
- 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy;
- 3) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

c. Spotkanie z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie i opracowanie indywidualnego planu pomocy

Członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej zapraszają na swoje posiedzenie osobę dotkniętą przemocą w rodzinie, jednakże jej niestawiennictwo nie wstrzymuje dalszych prac zespołu lub grupy. Należy stawić się na zaproszenie, aby umożliwić i ułatwić udzielenie sobie pomocy.

Na posiedzeniu tym członkowie zespołu lub grupy w obecności zaproszonej osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, dokonują analizy sytuacji rodziny i wypełniają stosowny formularz „Niebieska Karta – C”⁹.

Podstawowym zadaniem zespołu lub grupy jest opracowanie indywidualnego planu pomocy dla osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, i jej rodziny, zawierającego propozycje działań pomocowych.

Indywidualny plan pomocy obejmuje ogół działań podejmowanych przez osobę dotkniętą przemocą w rodzinie w celu poprawy sytuacji życiowej tej osoby oraz jej rodziny i realizowany jest we współpracy z przedstawicielami: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych oraz kuratorów sądowych lub prokuratora.

⁹ Zob. załącznik nr 3 na płycie CD – Niebieska Karta – C.

Indywidualny plan pomocy może ulegać zmianie w zależności od potrzeb i sytuacji osoby dotkniętej przemocą w rodzinie, w szczególności w sytuacjach, gdy osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, dopuściła się po raz kolejny stosowania przemocy w rodzinie w trakcie działań dokonywanych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą.

d. Działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie

Przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, na spotkanie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej.

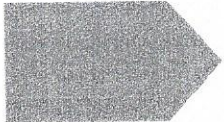
Spotkania z osobami dotkniętymi przemocą w rodzinie, oraz osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, nie mogą być organizowane w tym samym miejscu i czasie. Oznacza to, że osoba doznająca przemocy w rodzinie na pewno podczas swojej wizyty z przedstawicielami zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej nie spotka tam osoby, od której doznawała przemocy.

Członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej podejmują działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w szczególności:

- 1) diagnozują sytuację rodziny, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą;
- 2) przekazują informacje o konsekwencjach popełnianych czynów;
- 3) motywują do udziału w programach oddziaływań korekcyjno-educacyjnych;
- 4) przeprowadzają rozmowę pod kątem nadużywania alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków;
- 5) przekazują informacje o koniecznych do zrealizowania działaniach w celu zaprzestania stosowania przemocy w rodzinie.

Jeżeli osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, nadużywa alkoholu, członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej kierują tę osobę do gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.

5. Zakończenie procedury „Niebieskie Karty”

Zakończenie procedury następuje w przypadku:

- 1) ustania przemocy w rodzinie i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy;
- 2) rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

O zakończeniu procedury powiadamia się podmioty, które w niej uczestniczyły tj. komisariat Policji, jednostkę organizacyjną pomocy społecznej, gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych, szkołę, placówkę ochrony zdrowia.

Procedura „Niebieskie Karty” przeprowadzana jest niezależnie od innych rodzajów postępowań, w szczególności postępowania karnego, rodzinnego lub cywilnego.

W razie stwierdzenia popełnienia przestępstwa, przedstawiciele realizujący procedurę „Niebieskie Karty” są zobowiązani do poinformowania o tym fakcie organy ścigania (Policję, prokuraturę).

Ponadto, w sytuacji stwierdzenia popełnienia przestępstwa Policja, w ramach swoich obowiązków służbowych, będzie wykonywała czynności związane zarówno z realizacją w/w procedury, jak i postępowania karnego.

V. Formy i rodzaje pomocy

1. Formy pomocy, o które może ubiegać się osoba dotknięta przemocą w rodzinie oferowane w ramach systemu pomocy społecznej

Podstawowym aktem prawnym porządkującym zakres i sposób funkcjonowania pomocy społecznej jest ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.).

Przepisy ustawy dokonują rozeznania potrzeb osób, rodzin i grup społecznych wymagających wsparcia i inicjującą sposoby ich zaspakajania.

Najważniejszym zadaniem instytucji pomocy społecznej jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.

Ustawa o pomocy społecznej koncentruje się między innymi na:

- zapewnianiu osobom i rodzinom wsparcia w przezwyciężaniu trudnej sytuacji życiowej w tym w związanej z przemocą w rodzinie;
- zapewnianiu dochodu osób i rodzin na poziomie interwencji socjalnej;
- integrowaniu ze środowiskiem lokalnym wybranych grup osób będących w procesie wykluczenia społecznego.

Przepisy w/w ustawy określają organizację pomocy społecznej, a więc strukturę organizacyjną i kadrę regulując uprawnienia do wykonywania zawodu pracownika socjalnego.

Osoba dotknięta przemocą w rodzinie może liczyć na pomoc świadczoną przez właściwe jednostki organizacyjne pomocy społecznej, takie jak:

Ośrodki Pomocy Społecznej

Do zadań ośrodków pomocy społecznej należy między innymi:

- zapewnienie osobom i rodzinom wsparcia w przezwyciężaniu trudnej sytuacji życiowej, w tym usług socjalnych i świadczeń rzeczowych;
- zapewnienie dochodu na poziomie interwencji socjalnej;

- doprowadzenie do uniezależnienia się od pomocy społecznej lub częściowego aktywizacji społecznej we współpracy z pomocą społeczną;
- integrowanie osób i grup będących w procesie wykluczenia społecznego ze środowiskiem lokalnym.

Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie

Na poziomie powiatu funkcjonują powiatowe centra pomocy rodzinie realizujące zadania pomocy społecznej, które przekraczają zakres działania i możliwości gminy.

Do zadań tych należy między innymi:

- wszystkie sprawy z zakresu pieczy zastępczej, niezastrzeżone na rzecz innych podmiotów;
- udzielanie pomocy cudzoziemcom, którzy mają trudności w integracji ze środowiskiem.

Powiatowe centra pomocy rodzinie realizują również zadania wynikające z przepisów innych ustaw. Do nich należy między innymi wielozakresowa pomoc osobom niepełnosprawnym.

Ośrodki Interwencji Kryzysowej

Do zadań własnych realizowanych przez powiat należy prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej, które mają za zadanie między innymi:

- świadczenie pomocy osobom i rodzinom, będącym w stanie kryzysu (np. przemoc w rodzinie, zgwałcenie, konflikty rodzinne, utrata mieszkania w trakcie pożaru etc.);
- przywrócenie osobom i rodzinom znajdującym się w kryzysie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia w sytuacjach problemowych;
- zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej;
- zapewnienie specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb poradnictwa socjalnego, prawnego;
- zapewnienia w sytuacjach uzasadnionych schronienia do 3 miesięcy.

Jednostki specjalistycznego poradnictwa

Szeroko rozumiana profilaktyka, w tym również specjalistyczne poradnictwo to najważniejsze ogniwo w przeciwdziałaniu kryzysom oraz ostrym konfliktom w rodzinach.

Podstawą przy realizacji zadania własnego powiatu – świadczenia usług specjalistycznego poradnictwa – powinna być duża dostępność działań pomocowych w tym zakresie oraz możliwość skorzystania z tego typu pomocy bezpłatnie i w najbliższym otoczeniu zamieszkania osoby, rodziny doświadczającej przemocy w rodzinie.

Szeroką ofertę specjalistycznego poradnictwa tj. poradnictwa prawnego, psychologicznego i rodzinnego, bez względu na osiągnięty dochód, proponują jednostki specjalistycznego poradnictwa.

Świadczenie przez nie poradnictwa prawnego następuje poprzez udzielanie informacji o obowiązujących przepisach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, zabezpieczenia społecznego, ochrony praw lokatorów; poradnictwa psychologicznego – poprzez procesy diagnozowania, profilaktyki i terapii.

Poradnictwo rodzinne obejmuje szeroko rozumiane problemy funkcjonowania rodziny, w tym problemy wychowawcze w rodzinach naturalnych i zastępczych, a także terapię rodzinną.

Rejestr jednostek specjalistycznego poradnictwa jest corocznie ogłaszany przez wojewodę w dzienniku urzędowym oraz publikowany na stronie Urzędu Wojewódzkiego³⁵.

Poniżej przedstawiono wykaz wydziałów Urzędów Wojewódzkich zajmujących się problematyką społeczną, w których można uzyskać informacje o ww. podmiotach działających na terenie województwa.

³⁵ Wykazy jednostek specjalistycznego poradnictwa znajdują się na stronach internetowych każdego z 16 urzędów wojewódzkich lub zebrane na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości (bezpośrednie linki do wykazów umieszczonych na stronach internetowych urzędów wojewódzkich): <http://ms.gov.pl/pl/urzady-województw/odpowiedzialnosci-urzedow-wojewodzkiech/placowki-swiadczenie-pomocy>

Ośrodki Wsparcia
w tym Domy dla Matek z Małoletnimi Dziećmi i Kobiet w Ciąży

Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z dnia 8 marca 2005 r. w sprawie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży (Dz.U. z 2005 r., Nr 43, poz. 418) reguluje standardy jakie muszą spełniać tego typu placówki.

Domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży zapewniają:

- całodobowy okresowy pobyt – maksymalnie do 12 miesięcy oraz:

Standard podstawowych usług w zakresie interwencyjnym:

- zapewnienie schronienia kobietom w ciąży i w okresie okołoporodowym;
- izolowanie osób ubiegających się o pomoc przed sprawcami przemocy;
- wspieranie w przezwyciężeniu sytuacji kryzysowej;
- zapobieganie marginalizacji społecznej;
- zapobieganie sieroctwu społecznemu przez przygotowanie do świadomego i odpowiedzialnego wypełniania roli rodzicielskiej;
- zapobieganie powielaniu złych wzorców rodzinnych i środowiskowych a zwłaszcza wzorca wyuczonej bezradności.

Standard podstawowych usług w zakresie potrzeb bytowych:

- zapewnienie całodobowego okresowego pobytu dla 30 mieszkańców;
- odrębne pomieszczenia do spania oraz wspólne pomieszczenie pobytu dziennego;
- pokoje dla mieszkank w ciąży;
- ogólnodostępne łazienki oraz kuchnia;
- pomieszczenie do prania i suszenia.

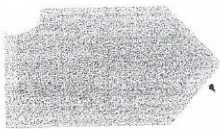
Standard podstawowych usług w zakresie opiekuńczo-wspomagającym:

- podstawowa pielęgnacja mieszkańca podczas choroby oraz opieka nad dzieckiem w czasie choroby opiekuna dziecka;
- umożliwienie korzystania ze świadczeń zdrowotnych;
- pomoc w załatwianiu spraw osobistych;
- środki higieny osobistej.

V. Formy i rodzaje pomocy

- prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
- dokonywanie okresowej oceny sytuacji rodziny, nie rzadziej niż co pół roku i przekazywanie tej oceny właściwemu podmiotowi;
- monitorowanie rodziny po zakończeniu planu pracy z rodziną;
- współpraca z zespołem interdyscyplinarnym.

Pomoc asystenta, a także i inne formy wsparcia rodziny nie są realizowane w sposób przymusowy lecz wymagają zgody rodziny i ścisłej jej współpracy.

- objęcie dziecka opieką i wychowaniem w placówce wsparcia dziennego (np. świetlica, klub, ognisko wychowawcze – pobyt dziecka zawsze jest bezpłatny, z reguły dobrowolny za wyjątkiem, gdy do placówki kieruje sąd). Pobyt w placówce zapewnia dziecku opiekę i wychowanie, pomoc w nauce, organizację czasu wolnego;
- pomoc rodziny wspierającej (organizowana przez wójta/burmistrza/ prezydenta miasta), która polega głównie na pomocy w wychowywaniu i opiece nad dzieckiem, oraz w prowadzeniu gospodarstwa domowego.

Zadania realizowane przez asystenta rodziny

Nowe przepisy rozszerzyły również możliwości oddziaływania na rodzinę przejawiającą trudności opiekuńczo wychowawcze.

Jeśli pracownik socjalny uzyska informację o problemach związanych z przemocą w rodzinie, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, może wystąpić do kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny.

Asystent rodziny musi spełniać określone kryteria, w tym w zakresie wymaganego wykształcenia, co ma gwarantować odpowiedni poziom świadczonej przez niego pomocy.

Asystent rodziny realizuje również zadania związane z podejmowaniem interwencji i działań zaradczych w sytuacji zagrożenia dzieci i rodziny, a także pomocą rodzicom w rozwiązywaniu m.in. problemów wychowawczych oraz motywowaniem rodziców do udziału w zajęciach grupowych celem kształtowania prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych.

Do innych zadań asystenta należy m.in.:

- opracowanie planu pracy z rodziną w konsultacji z pracownikiem socjalnym;
- pomoc w rozwiązywaniu problemów psychologicznych oraz socjalnych;
- udzielanie pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej;
- udzielanie wsparcia dzieciom, w szczególności poprzez udział w zajęciach psychoedukacyjnych;
- prowadzenie indywidualnych konsultacji wychowawczych dla rodziców i dzieci;

Lp.	Województwo	Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie
11.	mazowieckie	Zespół Ośrodków Wsparcia ul. Słowackiego 18, 06-500 Mława tel./fax (23) 65-45-229 zowmlawa@zowmlawa.home.pl, www.zowmlawa.home.pl
12.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Wilcza 60/19, 00-679 Warszawa tel. 606-256-790, sow@cpk.org.pl, www.cpk.org.pl
13.		Zespół Ośrodków Wsparcia ul. Ks. Jerzego Popiełuszki 24, 85-820 Piastów tel. (22) 75-34-556, fax (22) 72-33-905 zow@neostrada.pl, www.zow.piastow.org.pl
14.	opolskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia Dla Ofiar Przemocy w Rodzinie przy PCPR ul. Skarbowa 4, 47-200 Kędzierzyn Koźle tel. (77) 48-33-323, fax (77) 48-10-282 pcpr@pcpr.gsk.pl, www.pcpr-kkozle.pl
15.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie, w MOPR ul. Małopolska 20a, 45-286 Opole tel. (77) 45-56-390, fax (77) 45-56-391, sow.mopr.opole@wp.pl, www.mopr.opole.pl/sow
16.	podkarpackie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „SOS” ul. Jana Pawła II 18B, 38-600 Lesko tel. (13) 49-27-253, fax (13) 49-27-252 sos@starostwolesko.home.pl, sow2@starostwolesko.home.pl www.lesko.sos.pl
17.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie Kopytniki 14, 37-741 Krasiczyn tel./fax (16) 67-18-594 kontakt@sow-korytniki.pl, www.sow-korytniki.pl
18.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Łukasiewicza 3, 37-310 Nowa Sarzyna tel. (17) 24-13-813, fax (17) 78-63-056, sownowasarzyna@vp.pl
19.		Specjalistyczny Ośrodek Centrum Wsparcia i Rehabilitacji Społecznej ul. 11-go Listopada 12, 39-432 Gorzyce tel. (15) 83-62-370, tel./fax (15) 83-62-759 sowgorzyce@onet.eu
20.	podlaskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Wojska Polskiego 69, 18-500 Kolno tel./fax (86) 27-81-299 pcprkolno@poczta.fm, stop.przemocy@pcprkolno.pl, www.pcprkolno.pl

Lp.	Województwo	Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie
21.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie przy PCPR ul. Świerkowa 60, 16-400 Suwałki tel. (87) 56-59-282, fax (87) 56-59-284 interwencja@powiat.suwalski.pl, www.pcpr.suwalski.pl
22.	pomorskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Wejherowska 65, 81-049 Gdynia tel. (58) 66-43-366, 66-43-450, fax (58) 664-66 w. 18, sow@zps.net.pl, www.zps.net.pl
23.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Rataja 12, 83-031 Rusocin , poczta Łęgowo tel. (58) 69-11-936, fax (58) 77-32-086
24.	śląskie	Powiatowy Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Wałowa 30, 44-300 Wodzisław Śląski tel./fax (32) 45-56-032 psow@neostrada.pl
25.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. 3go Maja 4/1, 41-500 Chorzów tel./fax (32) 34-52-810 sowopr1@wp.pl
26.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Zubrzyckiego 36, 41-605 Świętochłowice tel./fax. (32) 34-52-165, 509-398-668 sow@ops.internetdsl.pl, www.sow-swietochlowice.pl
27.	świętokrzyskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie, MOPR ul. 1-go Maja 196, 25-614 Kielce tel. (41) 36-81-867 lub 19 513, fax (41) 36-81-867 poradnictwo.rodzinne@mopr.kielce.pl, www.mopr.kielce.pl
28.	warmińsko-mazurskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Związku Jaszczurczego 17, 82-300 Elbląg tel. (55) 25-50-001, fax (55) 23-06-000 sow@mops.elblag.pl, www.mops.elblag.pl
29.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Bałtycka 37a, 10-144 Olsztyn tel./fax (89) 52-75-711 sowolsztyn@poczta.onet.pl, www.sow.olsztyn.pl
30.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie przy PCPR ul. Gołdapska 23, 19-400 Olecko tel. (87) 52-03-430/437, fax (87) 52-04-720 pcpr@powiat.olecko.pl, www.pcpr.powiat.olecko.pl

Lp.	Województwo	Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie
31.	wielkopolskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Strzelecka 10, 63-760 Zduny tel. (62) 72-15-273, 602-384-357 sow@krotoszyn.pl, www.pcpr.krotoszyn.pl
32.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie przy MCIK w Poznaniu ul. Dolne Chyby 10, 62-081 Przeźmierowo tel. (61) 81-42-271 wewn. 2, fax (61) 81-41-717 sekretariat@mcik.org.pl, www.dik-poznan.cop.pl
33.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Rydygiera 23, 64-920 Piła , tel. (67) 34-90-969/970 sowpila@interia.pl, www.pcpr.pila.pl
34.	zachodnio-pomorskie	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Dąbrowskiego 4, 72-600 Swinoujście tel. (91) 32-25-481 sekretariat@mopr.swi.pl
35.		Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ul. Grunwaldzka 49, 78-200 Białogard tel. (94) 31-13-250, fax (94) 31-22-257 sow@podswierkiem.org, www.podswierkiem.org

**Lista Ośrodków Pomocy
dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem**

Lp.	Województwo	Ośrodki Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem
1.	dolnośląskie	Stowarzyszenie Pomocy „AKSON” ul. Bora Komorowskiego 31, 51-114 Wrocław tel. (71) 35-29-403 pomocpokrzywdzonym@wp.pl, www.akson.org.pl
2.	kujawsko- pomorskie	Stowarzyszenie „Azyl” na Rzecz Pomocy Kobietom i Dzieciom Ofiarom Przemocy ul. Brzozowa 9; 87-100 Toruń tel. (56) 65-75-861, 600-201-114 biuro@azyltorun.org.pl, www.azyltorun.org.pl
3.	lubelskie	Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Potrzebującym „AGAPE” ul. Bernardyńska 5, 20-109 Lublin tel. (81) 53-43-887 poczta@agape.lublin.pl, www.agape.lublin.pl
4.	lubuskie	Lubuskie Stowarzyszenie na Rzecz Kobiet BABA ul. Stary Rynek 17 (wejście od ul. Lisowskiego); 65-067 Zielona Góra tel. (68) 45-49-232, kom. 692-064-061, fax (68) 45-71-045 skype: baba.stowarzyszenie, baba@baba.org.pl, opopp@baba.org.pl www.baba.org.pl
5.	łódzkie	Stowarzyszenie Bezrobotnych i Osób Działających na Rzecz Bezrobotnych „Wszyscy Razem – In Corpore” ul. Franciszkańska 15, 91-433 Łódź tel. (42) 639-72-03; 65-52-040 in_corpore@wp.pl, wszyscyrazem@poczta.onet.pl www.free.ngo.pl/incorpore
6.	małopolskie	Krakowskie Forum Organizacji Społecznych KraFOS ul. Bolesława Komorowskiego 12, 30-106 Kraków tel. (12) 42-13-241 krafos@op.pl; pokrzywdzeni.krakow@op.pl, www.krafos.pl
7.	mazowieckie	Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” ul. Korotyńskiego 13, 02-121 Warszawa tel. (22) 82-39-664 pogotowie@niebieskaLinia.pl, www.niebieskaLinia.pl
8.	podkarpackie	Stowarzyszenie Wspierania Zasobów Ludzkich „Nowy Horyzont” ul. Leszczyńskiego 3, 35-060 Rzeszów tel. kom. 668-667-554 nowy-horyzont@wp.pl, www.nowyhoryzont.eu
9.	podlaskie	Centrum Aktywności Społecznej „Pryzmat” ul. Kościuszki 96, 16-400 Suwałki tel. (87) 56-50-258 pryzmat@pryzmat.org.pl, www.pryzmat.org.pl

Lp.	Województwo	Ośrodki Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych Przestępstwem
10.	pomorskie	Centrum Interwencji Kryzysowej PCK Pl. ks. Gustkowicza 13, 80-543 Gdańsk tel. (58) 511-01-21/22 centrum@cik.sos.pl, www.cik.sos.pl
11.	śląskie	Śląska Fundacja – Błękitny Krzyż ul. Dzwonkowa 138, 43-384 Jaworze tel. (33) 49-86-948 pokrzywdzeni@bk-europe.pl, www.bk-europe.pl
12.	świętokrzyskie	Centrum Interwencji Kryzysowej Caritas Diecezji Kieleckiej ul. Urzędnicza 7b, 25-729 Kielce tel. (41) 36-64-847 szkolenia.kielce@caritas.pl, cik.kielce@op.pl, www.kielce.caritas.pl
13.	warmińsko- mazurskie	Elbląskie Centrum Mediacji i Aktywizacji Społecznej ul. Związku Jaszczurczego 17, pok. 101, 82-300 Elbląg tel. (55) 64-24-425 esas_1@wp.pl, mediacje.elblag@wp.pl, www.mediacje-elblag.pl
14.	wielkopolskie	Caritas Archidiecezji Gnieźnieńskiej ul. Os. Orła Białego 20, 62-200 Gniezno tel. (61) 42-55-782 pokrzywdzeni@caritas.gniezno.pl, www.caritas.gniezno.pl
15.	zachodnio- pomorskie	Stowarzyszenie „SOS dla Rodziny” ul. Energetyków 10, 70-656 Szczecin tel. (91) 43-30-339 biuro@sos.home.pl, pomoc@sos.home.pl (zgłoszenia) www.sos.home.pl

Powyższe wykazy aktualizowane są na bieżąco na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości:

<http://ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/przeciwdzialanie-przemocy-w-rodzinie/placowki-swiadcza-pomoc/>

oraz

<http://www.mpips.gov.pl/przemoc-w-rodzinie/baza-teleadresowa/>,

a także Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej:

<http://www.mpips.gov.pl/przemoc-w-rodzinie/>